

«Solist Nisbeth turnerte alle like elegant og imponerte ikke minst med intensiteten også i de mest lavmælte partiene», skriver vår anmelder.

Rolf Wallin kommer bakom bypulsen i sine lavmælte møter mellom strykere og surroundlyd.

Under huden på byen

Konsert
Kringkastingsorkesteret,
dir. Christian Eggen, solist
Ellen Nisbeth, bratsj

NRK Store studio
Musikk av Rolf Wallin, György Ligeti og Franz Joseph Haydn.

Strålende solist i poetisk verk om byen

Hans *Under City Skin* var hovedattraksjonen da Kringkastingsorkesteret inviterte til klassisk nærkontakt i Store studio onsdag.

Programmet lovet musikalske møter med storbylivet og skapte kanskje forventninger om tøffere og mer støyende klangverdener enn dem som kom. Men det betyr ikke at kvelden skuffet.

Puls

Wallin, som ellers er kjent for å boltre seg med store utladning

ger for slagverk og orkester og heftige effekter i surround, lot her et nokså lite ensemble av bare strykere, med den unge stjernebratsjisten Ellen Nisbeth som solist, spille opp mot et elektronisk lydspor av enkle effekter.

Verket trakk oss inn mot den menneskelige pulsen bak støyen i en by: den jevne lyden av skrittene til én person fikk bli pulsen i lyriske partier, brølet fra en sprek bil som starter minnet om det dyriske ved teknologien, mens klokkene fra et rådhus eller en kirke spilte sine melodier.

Mange kjeder

De høyst levende musikerne bandt alt sammen med kjeder av små motiver, ofte i minimalistiske mønstre, med fine variasjoner – sukkende, dansende eller lett insisterende.

Solist Nisbeth turnerte alle like elegant og imponerte ikke minst med intensiteten også i de mest lavmælte partiene.

At hun også har den romantiske schwungen inne, viste hun i ekstranummeret, Edward Elgars *Salut d'amour*.

Salongsvirken fikk liksom også en urban touch der, i etter-

klangen av trekkspillet til en gatemusikant på Wallins lydspor.

Festet grepet

En åttendeklasse ved Marienlyst skole sto for både for illustrasjonen i programheftet – en by med røtter og mønstre av et hjerte under – en fotoutstilling i foajeen og live programintroduksjoner til latter og ettertanke. I de glimtene vi fikk del i hvordan de opplevde musikken, bød de på en ung og forfriskende nærkontakt med stoffet.

Fullt så friskt var ikke spillet til KORK i György Ligetis *Concert Românesc* til åpning.

Verket som i 1951 ble forbudt av kommunistene i Ungarn, virket ikke mye radikalt nå, og ikke bare av historiske grunner.

Det tok i alle fall litt tid før orkesteret, ledet av Christian Eggen, festet grepet.

Men i Wallins verk oppsto mye nydelig, og i den eldste storbymusikken, Joseph Haydns London-symfoni, nummer 104, virket kjemien mellom Eggen, KORK og Haydn helt kjernesunn. Slikt kan gjøre godt i byhverdagen.

Astrid Kualbein